

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 października 2017 roku skierowanym do tutejszego Sądu T. R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na swoją rzecz kwoty 22,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 września 2017 roku do dnia zapłaty. Ponadto, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 6 września 2017 roku chciał skorzystać z przejazdu autobusem komunikacji miejskiej linii (...) z przystanku (...), który rozkładowo miał odjechać o godz. 7.30. Tego dnia autobus nie przyjechał na przystanek w rozkładowym terminie, tylko spóźnił się kilkanaście minut. Wobec postępującego opóźnienia autobusu powód skorzystał o godz. 7.43 z innej usługi transportowej (...) aby zdążyć dojechać na czas do swojego miejsca pobierania nauki. Koszt skorzystania z (...) wyniósł 22,23 zł. Autobus był środkiem transportu, który wykorzystuje jako przewoźnik pozwany, który odpowiada za szkodę poniesioną przez powoda (pozew k. 1-2).

Referendarz sądowy tutejszego Sądu wydał w dniu 28 lutego 2018 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu wraz z odsetkami i kosztami procesu (nakaz zapłaty, k. 9).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 16 marca 2018 r. (data nadania, k. 51) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany wskazał w uzasadnieniu, że na podstawie umowy z dnia 23.06.2016 r. zawartej z (...) W. realizuje (od dnia 01.12.2016 r.) usługi przewozów autobusowych w zbiorowej komunikacji miejskiej nadzorowanej przez (...) w W.. Pozwany realizował także przewozy w dniu 06.09.2017 r. w ramach linii (...). W tym dniu pojazdy linii (...) doznawały licznych opóźnień w stosunku do rozkładu jazdy, co spowodowane było panującymi warunkami ruchu drogowego. W tym dniu organizator przewozów, tj. (...) prowadził je w oparciu o tzw. „tryb sterowania bezpośredniego” z pominięciem obowiązującego rozkładu jazdy. Pozwany wskazał, że opóźnienia w przewozach w ramach komunikacji miejskiej w W., w stosunku do rozkładu jazdy, są dość powszechne. Podkreślił przy tym, że rozkład jazdy poszczególnych linii układany jest przez organizatora przewozów, tj. (...) w W., na który pozwany nie ma wpływu. Wskazał także, iż powód swoje roszczenia powinien skierować w stosunku do organizatora przewozu, a nie do pozwanego. Powód zawarł bowiem umowę przewozu z organizatorem przewozów, tj. (...) W. reprezentowanym przez (...) (nabył bilet okresowy imienny od organizatora przewozów). Pozwany podkreślił także, że w związku z zaistniałym opóźnieniem w dniu 06.09.2017 r. w ramach linii (...) nie zostały na niego nałożone przez organizatora przewozów żadne kary umowne (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 14-15).

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały zajmowane stanowiska (pismo procesowe powoda, k. 60-64, pismo procesowe pozwanego, k. 78).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) W. zawarło w dniu 23 czerwca 2016 roku z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. umowę o świadczenie usług przewozów autobusowych w zbiorowej komunikacji miejskiej nadzorowanej przez Zarząd (...) w W.. Na mocy tej umowy (...) sp. z o. o. w T., jako operator, przyjął do wykonania świadczenie usług przewozu regularnego wykonywanego w ramach lokalnego transportu zbiorowego na liniach nadzorowanych przez (...), na całym obszarze układu komunikacyjnego, tj. na terenie (...) W. oraz gmin podmiejskich, z którymi (...) W. podpisało stosowne porozumienia. Usługi przewozów autobusowych (...) sp. z o. o. realizuje od dnia 01 grudnia 2016 roku na wyznaczonych przez (...) trasach, zgodnie z ustalonymi przez (...) rozkładami jazdy i wyznaczonymi przez (...) przystankami.

Tryb Sterowania Bezpośredniego to odstępianie od realizacji rozkładu jazdy obowiązującego na linii i podjęcie działań zmierzających do jak najszybszego przywrócenia możliwości jego realizacji, przy jednoczesnym dążeniu do zapewnienia jak największej liczby odjazdów z krańca zbliżonych czasowo do przewidzianych rozkładem jazdy.

W przypadku braku możliwości zachowania punktualności kursowania danej linii, (...) lub wyznaczony pracownik Operatora wprowadza Tryb Sterowania Bezpośredniego zwany dalej TSB. Warunkiem koniecznym dla wprowadzenia TSB jest przyjazd brygady z pełnej trasy linii na kraniec co najmniej 5 minut po rozkładowym czasie jej odjazdu. Decyzja (...) o wprowadzeniu TSB przekazywana jest niezwłocznie wszystkim Operatorom obsługującym linie objęte TSB ze wskazaniem zakresu obowiązków poszczególnych Operatorów.

Dowód: umowa, k. 18-34, załącznik nr 5 do umowy, k. 35-39.

W dniu 6 września 2017 r. autobusy realizujące kursy linii (...) doznawały licznych opóźnień. Przyjazd autobusów tej linii od godziny 7.00 odbywał się z postępującym opóźnieniem w stosunku do rozkładu jazdy. Pierwsze wydłużenie czasu przejazdu o 6 minut w stosunku do rozkładu odnotowano dla autobusu realizującego według harmonogramu kurs z godziny 7.00 z przystanku (...). Kurs autobusu linii (...) z godziny 7.30 z przedmiotowego przystanku doznał 16 minut opóźnienia (autobus przyjechał na przystanek o godz. 7.46). Opóźnienie kolejnych kursów zwiększało się. W związku z tym w dniu 06 września 2017 roku o godz. 8.49 linia (...) została objęta Trybem Sterowania Bezpośredniego, które zakończyło się o godz. 14.04.

Dowód: okoliczności bezsporne, pismo (...), k. 72, wykaz TSB, k. 40-40v, rozkład jazdy linii (...), k. 135-140, informacja o TSB, k. 141-142.

W dniu 6 września 2017 roku T. R. udał się na przystanek (...) w celu skorzystania z przejazdu autobusem linii (...) do swojego miejsca pobierania nauki, który to autobus rozkładowo miał odjechać o godz. 7.30. T. R. posiadał ważny w dniach 05.09-03.12.2017 r. imienny bilet okresowy komunikacji miejskiej w W.. W związku z trwającym i postępującym opóźnieniem autobusu oraz wobec braku pewności, czy autobus w ogóle przyjedzie, T. R. o godz. 7.43 skorzystał z usługi (...) aby zdążyć dojechać na czas do swojego miejsca pobierania nauki. T. R. poniósł koszt (...) w wysokości 22,23 zł.

Dowód: okoliczności niezaprzeczone, pismo (...), k. 5-6, wydruk z konta aplikacji (...) z dnia 06.09.2017 r., k. 4, rachunek, k. 42.

W dniu 6 września 2017 roku T. R. skierował mailem do (...) Sp. z o. o. wezwanie do zapłaty odszkodowania w kwocie 22,23 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Spółka odmówiła zapłaty odszkodowania mailem z dnia 12 września 2017 roku.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z załącznikiem i odpowiedzią, k. 41-43.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty i kopie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Podkreślić należy, że żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów oraz informacji w nich zawartych, jak również nie budziły one zastrzeżeń Sądu. Ich treść jest jasna i logiczna. Sąd dokonywał ustaleń faktycznych również na podstawie okoliczności bezspornych oraz niezaprzeczonych (art. 230 k.p.c.). Wskazać należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny pomiędzy stronami. Sporem objęta była natomiast ocena prawna tego stanu faktycznego, tj. kwestia odpowiedzialności pozwanego za powstałe opóźnienie autobusu, w wyniku którego powód skorzystał z innego środka transportu ((...)) oraz kwestia odpowiedzialności pozwanego względem powoda w związku z poniesionymi przez powoda kosztami usługi (...) w wysokości 22,23 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnieniu w całości.

Okolicznościami bezspornymi w niniejszej sprawie było opóźnienie autobusu linii (...) w dniu 6 września 2017 roku, w tym autobusu który zgodnie z rozkładem miał odjechać o godz. 7.30 z przystanku (...). Ponadto bezspornym było, że pozwany realizował kurs autobusu linii (...) jako operator komunikacji miejskiej na podstawie umowy zawartej z (...) W. oraz, że powód w związku z postępującym opóźnieniem autobusu, chcąc uniknąć spóźnienia się do miejsca pobierania nauki skorzystał z usługi (...), której koszt wyniósł 22,23 zł.

Pozwany wskazywał, że nie ponosi odpowiedzialności względem powoda, bowiem powód zawarł umowę przewozu z organizatorem publicznego transportu zbiorowego, tj. (...) W. reprezentowanym przez (...), ponadto to (...) ustala rozkłady jazdy, na które pozwany nie ma wpływu. Wskazał także, iż opóźnienia w komunikacji miejskiej w W. są dość powszechne i powód jako osoba korzystająca z tej komunikacji powinien brać je pod uwagę.

Zasady organizacji i funkcjonowania regularnego przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym (w tym m. in. w transporcie drogowym) określają przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o publicznym transporcie zbiorowym (tj. Dz. U. Z 2018 r. poz. 2016). Stosownie do treści art. 4 ust. 1 pkt 8 cytowanej ustawy operator publicznego transportu zbiorowego to samorządowy zakład budżetowy oraz przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób, który zawarł z organizatorem publicznego transportu zbiorowego umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, na linii komunikacyjnej określonej w umowie. Natomiast organizator publicznego transportu zbiorowego to właściwa jednostka samorządu terytorialnego albo minister właściwy do spraw transportu, zapewniający funkcjonowanie publicznego transportu zbiorowego na danym obszarze (art. 4 ust. 1 pkt 9 w/w ustawy). Przewoźnik to przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu, a w transporcie kolejowym – na podstawie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu (art. 4 ust. 1 pkt 11 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym).

Ustawa z dnia 15 listopada 1984 roku prawo przewozowe (tj. Dz. U. Z 2017 r., poz. 1983 ze zm.) reguluje przewóz osób i rzeczy, wykonywany odpłatnie na podstawie umowy, przez uprawnionych do tego przewoźników, z wyjątkiem transportu morskiego, lotniczego i konnego. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym (art. 16 ust. 1 ustawy prawo przewozowe). Na podstawie art. 62 ustawy prawo przewozowe przewoźnik odpowiada za szkodę, jaką podróżny poniósł wskutek przedwczesnego odjazdu środka transportowego (ust. 1). Przewoźnik odpowiada także za szkodę, jaką poniósł podróżny wskutek opóźnionego przyjazdu lub odwołania regularnie kursującego środka transportowego (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 77 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o „przewoźniku” rozumie się przez to również operatora publicznego transportu zbiorowego.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pozwany jest operatorem publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu wyżej cytowanych przepisów, a organizatorem tego transportu jest (...) W. – Zarząd (...). Nie ulega również wątpliwości, że powód zawarł w dniu 6 września 2017 roku umowę przewozu (posiadał ważny bilet długookresowy w komunikacji miejskiej). W dniu 6 września 2017 roku doszło do opóźnienia przyjazdu regularnie kursującego środka transportowego, tj. autobusu linii (...), który zamiast odjechać z przystanku (...) o godz. 7.30 odjechał z 16 minutowym opóźnieniem. W ocenie Sądu pozwany ponosi odpowiedzialność względem powoda na podstawie cytowanego wyżej art. 62 ust. 2 ustawy prawo przewozowe za szkodę, jaką powód poniósł w związku z opóźnieniem autobusu linii (...). Na kwestię odpowiedzialności pozwanego nie wpływa fakt, że rozkłady jazdy ustala organizator publicznego transportu zbiorowego i to z nim powód zawarł umowę przewozu (nabył bilet długookresowy od (...)). Podkreślić należy, że przepisy ustawy prawo przewozowe dotyczą odpowiedzialności przewoźnika, a nie organizatora publicznego transportu zbiorowego (poprzez przepis art. 77 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym przepisy te mają zastosowanie również do operatora publicznego transportu zbiorowego). Podkreślić należy, że pozwany poprzez zawarcie stosownej umowy z organizatorem publicznego transportu zbiorowego zobowiązał się do wykonywania regularnych przewozów określonych w tej umowie w zbiorowej komunikacji miejskiej na

wyznaczonych przez organizatora trasach i według ustalonych przez niego rozkładów jazdy. W związku z tym pozwany jest zobligowany do należytego wykonywania umowy, tj. zapewnienia regularnego kursowania środków transportowych, zgodnie z rozkładami jazdy. Powoływanie się przez pozwanego na powszechność występujących opóźnień w komunikacji miejskiej w W. nie jest wystarczające dla zwolnienia się z odpowiedzialności względem powoda. Zdaniem Sądu pozwany powinien dołożyć wszelkiej staranności w celu zapewnienia odjazdów autobusów zgodnie z rozkładem. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał przyczyn, które spowodowały opóźnienie w odjeździe autobusu linii (...), który zgodnie z rozkładem miał odjechać o godz. 07.30. Pozwany powołał się jedynie ogólnie na występujące zatory drogowe oraz na fakt następczego uruchomienia w tym dniu przez organizatora Trybu Sterowania Bezpośredniego. W ocenie Sądu wprowadzenie Trybu Sterowania Bezpośredniego przez organizatora nie powoduje braku odpowiedzialności pozwanego w niniejszej sprawie, bowiem wprowadzenie tego trybu wskazuje jedynie, że odstąpiono od rozkładu jazdy wobec występujących opóźnień. W żadnym razie nie wynika natomiast, z jakich powodów doszło do opóźnień. Podkreślić należy, że pozwany jako profesjonalista, tj. przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób, powinien przewidywać takie sytuacje, jak możliwe opóźnienia w związku z dużym natężeniem ruchu i podejmować odpowiednie środki przeciwdziałające tym opóźnieniom. Profesjonalista nie może skutecznie zwolnić się z odpowiedzialności powołując się na powszechność opóźnień w komunikacji miejskiej w W.. Skoro pozwany jako profesjonalista zdecydował się na wykonywanie swojej działalności na terenie W., tj. miasta o dużym natężeniu ruchu to miał świadomość tego natężenia i zawierając stosowną umowę z organizatorem zobowiązał się do zapewnienia odjazdów autobusów zgodnie z rozkładem jazdy. Podróżni nie mogą ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z opóźnień i godzić się na te opóźnienia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód wykazał, że poniósł szkodę w związku z opóźnieniem regularnie kursującej linii (...). Z uwagi na postępujące opóźnienie autobusu tej linii w dniu 6 września 2017 roku powód, zasadnie obawiając się, czy autobus w ogóle przyjedzie, skorzystał z innego środka transportu (...) i poniósł koszt przejazdu w wysokości 22,23 zł chcąc dojechać na czas do miejsca pobierania nauki. Kwota ta stanowi szkodę powoda, która została wykazana przedłożonym rachunkiem za przejazd. Gdyby opóźnienie autobusu nie nastąpiło, to powód nie musiał by korzystać z innego środka transportu.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zostały zatem spełnione przesłanki odpowiedzialności pozwanego, tj. nienależyte wykonanie względem powoda umowy przewozu (opóźnienie autobusu linii (...)), szkoda poniesiona przez powoda w kwocie 22,23 zł (koszt innego środka transportu) oraz adekwatny związek przyczynowy.

Wobec powyższego powództwo jako udowodnione podlegało uwzględnieniu w całości, tj. zasądzono do pozwanego na rzecz powoda żadaną kwotę 22,23 zł.

Orzekając o odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd miał na uwadze fakt, że powód skierował do pozwanego w dniu 6 września 2017 roku wezwanie do zapłaty kwoty 22,23 zł, w którym określił termin 7 dni na spełnienie świadczenia przez pozwanego. Wezwanie zostało wysłane wiadomością e-mail, a pozwany nie kwestionował, że otrzymał to wezwanie w innej dacie, niż data wysłania, tj. 06 września 2017 roku. Uwzględniając wyznaczony przez powoda termin 7 dni na spełnienie świadczenia uznać należało, że w opóźnienie pozwany popadł od dnia następnego po upływie tego terminu, tj. od dnia 14 września 2017 roku. Od tej daty należało zatem zasądzić odsetki ustawowe od kwoty 22,23 zł, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 wyroku. W punkcie 2 powództwo zostało oddalone w zakresie żądania zasądzenia odsetek za okres wcześniejszy niż dzień 14 września 2017 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód jest stroną wygrywającą niniejszą sprawą, zatem należał mu się od pozwanego pełen zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu, tj. kwoty 60 złotych, w tym opłata od pozwu w wysokości 30 zł (k. 1) oraz opłata od zażalenia w wysokości 30 zł (k. 107),

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Barbara Syta-Latała

ZARZĄDZENIE

(...)

SSR Barbara Syta-Latała

18.11.2019 r.